

Controlează lumea gândurilor tale

Sunt eu răspunzător de gândurile mele?

David R. Reid

© SoundWords, Online începând de la: 19.11.2018, Actualizat: 19.11.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Romani 12.2; 2 Corinteni 10.5; Filipeni 2.3; 4.8; 1 Petru 1.13

Introducere

Titlul „Controlul gândurilor”¹ nu trebuie să dea impresia unei transe hipnotice sau a spălării minții comuniste. Ea are a face cu responsabilitatea creștinilor, de a-și controla gândirea. Biblia arată că viața gândurilor unui creștin născut din nou joacă un rol decisiv. Ceea ce *suntem* noi este influențat în cea mai mare parte prin ceea ce *gândim* și cum gândim. Proverbele 23.7 spune: „Așa cum gândește [omul] în sufletul său, așa este el.” Sfânta Scriptură ne arată nu numai responsabilitatea asupra gândurilor noastre, ci și unele linii directoare clare, care atrag după sine o viață a gândurilor ordonată și plăcută lui Dumnezeu. Să studiem mai exact unele locuri din Biblie, care se preocupă cu controlul gândurilor.

Înnoirea minții

Romani 12.2: ... fiți transformați, prin înnoirea minții ...

În Romani 12.2 suntem solicitați să ne *schimbăm felul de gândire*. Noi nu trebuie să gândim așa cum gândește lumea, ci așa cum gândește Dumnezeu. Să observăm că prin expresia „lumea” *nu este vorba* numai de lucruri fără valoare sau de o listă de tabu. „Lumea” este în principiu un sistem de valori, care stă în contrast cu valorile biblice. Felul nostru de gândire trebuie să fie subordonat felului de gândire dumnezeiesc. De exemplu lumea spune, că tu trebuie să fii primul, dacă vrei să fi mare. Pornește, la lucru, fi numărul unu! Însă Dumnezeu spune: dacă cineva vrea să fie cu adevărat mare, „să fie slujitorul tuturor” (Matei 20.25-28). Ne-am adaptat noi la sistemul de valori ale lumii sau ne-am transformat după felul de gândire al lui Dumnezeu? Slujim noi unii altora, sau ne manipulăm unii pe alții? Care este adevărata noastră motivare, atunci când aspirăm la poziții de conducere?

Observăm că deseori creștinii acționează mai ușor conform etaloanelor lumesti decât conform etaloanelor biblice. De cele mai multe ori nu avem probleme cu alcoolul și drogurile, însă suntem ca mai înainte carnali, dacă năzuim după mărire, în loc să slujim unii altora. Acesta este numai *un* exemplu, care arată cum valorile lui Dumnezeu se deosebesc de cele ale lumii. Putem privi și alte valori biblice în Matei 6.32,33 și Luca 6.38 și vom vedea cât de mult se deosebesc ele de sistemele de valori ale lumii. Creștinii trebuie să verifice permanent motivele, părerile și convingerile lor, căci satan este un maestru al înșelătoriei, amăgindu-ne că cele două etaloane ale valorii nu ar fi așa de diferite.

În afară de aceasta Romani 12.2 ne spune că înnoirea permanentă a minții noastre este singura posibilitate prin care gândirea noastră se schimbă de la asemănarea cu sistemul de valori al lumii. Înnoirea gândirii noastre conține o hrănire permanentă cu Cuvântul lui Dumnezeu. „Digerarea” constantă a etaloanelor biblice va înnoi mintea noastră și o va controla. Gândirea noastră precum și faptele noastre nu vor mai fi determinate de lume, ci tot mai mult de voia lui Dumnezeu – „cea bună, plăcută și desăvârșită.”

Gândurile luate în robie

2 Corinteni 10.5: ... înrobind orice gând ascultării de Hristos.

Un alt principiu al controlului gândurilor este *luarea în captivitate a gândurilor*. În 2 Corinteni 10.5 citim că noi trebuie să facem fiecare gând rob al ascultării de Hristos. Gândurile imorale și egoiste trebuie ținute sub control, așa cum erau ținuți prizonierii în timpuri de război. La seama că în contextul acestui pasaj biblic este vorba de ducerea luptei spirituale (2 Corinteni 10.3-5). Ne este aproape imposibil să oprim gândurile păcătoase să nu vină în mintea noastră, însă noi putem veghea, ca să nu ne preocupăm cu gânduri păcătoase. Martin Luther a spus odată: „Tu nu poți opri păsările să nu zboare deasupra capului tău, dar le poți interzice să-și facă cuib pe capul tău.” Noi putem înceta să fantazăm. Putem înceta să citim anumite cărți. Putem înceta să privim anumite filme, care strică gândurile noastre – la fel unele shows la televizor! Pe scurt spus, noi putem păzi mintea noastră să se preocupe cu gânduri care nu onorează pe Domnul Isus. Putem controla o mulțime de lucruri, care pătrund în gândurile noastre, și putem controla foarte sigur, cu ce se preocupă gândurile noastre. Să nu permitem gândurilor dăunătoare să preia controlul asupra vieții gândurilor noastre!

Să considerăm pe altul mai presus de noi înșine

Filipeni 2.3: ... în smerenie, unul considerându-l pe altul mai presus de sine însuși.

Un fel de gândire smerit este de asemenea o parte importantă a controlului gândurilor. Cu toate că este mai ușor să vorbim despre responsabilitatea de a *stăvili mândria* noastră, decât de a o practica, Filipeni 2.2-4 ne dă anumite linii de ghidare clare, cum putem obține smerenia. Versetul 3 ne dă unele sfaturi foarte practice, cum se poate stăvili mândria. Niciodată să nu *gândești* despre tine mai bine sau mai sus decât despre omul cu care ai a face – chiar dacă tu ești mai iscusit sau mai bogat sau mai în vârstă sau mai frumos sau mai sportiv, și așa mai departe. Totdeauna să-l consideri pe celălalt *mai presus* de tine însuși. Cu toate că Dumnezeu a creat pe toți oamenii la fel, totuși El ne spune în locul acesta din Scriptură că este o cheie pentru controlul gândurilor în domeniul mândriei; să consideri pe celălalt mai presus de tine însuși. Aceste versete au fost adresate inițial la credincioși. Cu siguranță în Filipi erau unii credincioși mai talentați decât alții, unii purtau mai mult povara lucrului decât alții, și unii erau „mai spirituali” decât alții. Și tocmai în această situație îndrumarea dată de Dumnezeu era pentru *fiecare*, să considere pe *celălalt* mai presus de sine însuși! Poți fi sigur, că noi am avea mândria mai mult sub control, dacă am respecta această îndrumare și am avea gândurile noastre mai mult sub control. Un creștin mândru *pare* să aibă totul sub control, dar *mândria* necontrolată se extinde întotdeauna în valuri distrugătoare asupra altor oameni și este un semn sigur al unei lumi a gândurilor necontrolate înaintea lui Dumnezeu.

Renunțare la prejudecăți

Filipeni 4.8: ... dacă este vreo virtute și dacă este vreo laudă, la acestea gândiți

La fel de necesară este *învingerea prejudecăților* față de alții. Această răspundere se întâlnește în Filipeni 4.8, unde versetul acesta este studiat pe baza întregului plan secund al întregii epistole către Filipeni. Un motiv, pentru care apostolul scrie epistola aceasta, era

Începutul unei sciziuni în biserică. Motivul acestei sciziuni este necunoscut, dar nu este vorba de învățătura de bază. Se pare că era vorba de un lucru secundar, în care biserica nu putea ajunge la unison – probabil o decizie financiară! În orice caz pare așa că frecuşurile au condus la rivalitate și atitudini negative între credincioșii din Filipi. Două femei pline de râvnă, Evodia și Sintihia, erau active în mod deosebit în privința aceasta (Filipeni 4.2,3). Pavel știa foarte bine, că dintr-un țânțar se putea face un elefant. De aceea el solicita pe filipeni în întreaga scrisoare să iubească dezinteresat pe celălalt (vezi de exemplu și contextul cunoscutului loc hristologic din Filipeni 2.5-11).

În Filipeni 4 se continuă îndemnurile referitoare la unitate:

- Filipenii erau solicitați ca împreună cu *toți* credincioșii să practice blândețea (stăpânirea de sine în cazul provocărilor; Filipeni 4.5)
- Ei nu ar trebui să se îngrijoreze de ceva în împrejurările în care se aflau – chiar dacă lucrurile nu se desfășurau conform cu părerea *lor* (Filipeni 4.6).
- Pacea gândurilor și inimii prin rugăciune (și nu prin vorbiri manipulative ale altora) era *calea* de urmat (Filipeni 4.6,7).

Și acum în Filipeni 4.8 li se dă filipenilor o ultimă „recomandare” pe calea lor spre o unitate mai mare. Ei trebuiau să gândească pozitiv unii despre alții! Aceasta este valabil și pentru noi! Noi nu trebuie să lăsăm gândurile noastre să se învârtă în jurul greșelilor fraților și surorilor, ci să ne amintim de însușirile lor bune. Să ne îndreptăm atenția spre însușirile nobile și onorabile ale fratelui de care ne frecăm. Trebuie să fie *ceva* bun la el! Să ne gândim la ce este sincer și demn de iubit la sora care ne vorbește pe la spate. Și ea are *unele* însușiri de valoare! Cu cea mai mică aparență de caracter ales sau cu cel mai mic aspect, pe care îl putem lauda, ar trebui să ne preocupăm cu gândurile noastre. Fiecare credincios are slăbiciuni și tării – și tu! Dar dacă ne ostenim să ne îndreptăm privirea spre partea bună și nu spre slăbiciunea unei persoane, vom observa că este posibil să anulăm prejudecățile fraților noștri și ale surorilor noastre. Încearcă să faci o listă, pe care să notezi toate aspectele pozitive ale omului care momentan de deranjează, și observă ce efect are aceasta în controlul mult mai mare al gândurilor tale față de alții. Acest fel de control al gândurilor va aduce nu numai pace în comunitatea ta, ci va aduce și prezența lui Dumnezeu în inima ta (Filipeni 4.7), deoarece Îi place lui Dumnezeu când tu birui prejudecățile (Filipeni 4.9).

Stabilește priorități

1 Petru 1.13: Încingeți-vă coapsele minții voastre.

Un alt principiu al controlului gândurilor este stabilirea de *priorități* corecte, așa cum vedem în 1 Petru 1.13. Să „încingi coapsele minții” înseamnă să gândești disciplinat. Această expresie descinde din timpurile biblice, când oamenii își suflecau hainele sau le încingeau, ca să se poată mișca ușor. Prea multe lucruri secundare pot împiedica gândirea noastră și prioritățile noastre și pot avea efect negativ asupra lor. Privind la marea noastră mântuire (1 Petru

1.3-12), trebuie „de aceea” să disciplinăm corespunzător gândurile noastre și să stabilim corespunzător prioritățile noastre. Cât de mult timp risipim gândind la lucruri care în o sută de ani nu vor mai juca nici un rol – sau chiar numai într-un an!? De ce nu ne îndreptăm gândurile la adevărurile veșnice, așa cum ne îndeamnă versetul acesta? Nu este vorba că noi nu avem voie să gândim la modă, la acțiuni, la Superbowl² sau alte teme lumești, ci că noi avem mult mai multă nevoie să ne obișnuim să gândim la lucruri care sunt *cu adevărat* importante. Probabil ar trebui să începem să practicăm prioritatea de a petrece zilnic un timp numai cu Domnul – prin citirea în Cuvântul Său și prin vorbirea cu El în rugăciune. Să menții un timp regulat de liniște cu Dumnezeu nu este o obișnuință ușoară, dar un astfel de control disciplinat al gândurilor este de cea mai mare importanță, deoarece ne face să transpunem în practică toate celelalte principii ale controlului gândurilor.

Nu uita: Lumea gândurilor tale este importantă! Menține-o sub control!

Adnotare

[1] *Mind Control* în originalul în engleză; nota redacției

[2] Superbowl este jocul final din campionatul de fotbal american; nota redacției.

Tradus de la: [Kontrolliere deine Gedankenwelt](#)

Titlul original: „Mind Control”
Sursa: www.growingchristians.org

Traducere: Ion Simionescu